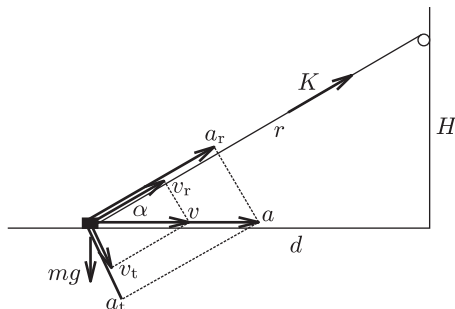

I. megoldás. Amikor a kicsiny test éppen kezd felemelkedni a talajról, rá a vízszintes talaj nem fejt ki nyomóerőt, és emiatt a súrlódási erő is nulla kell legyen. A testre tehát ebben a pillanatban csak a fonál által kifejtett (fonal irányú és valamekkora K nagyságú) kényszererő, valamint függőlegesen lefelé mg gravitációs erő hat.

Bontsuk fel a test vízszintes irányú sebességét és gyorsulását fonal irányú (radiális) és rá merőleges (tangenciális) komponensekre (lásd az 1. ábrát)!

1. ábra

A radiális sebesség éppen a motor által biztosított v_0 kell legyen. Az eredő sebesség és a gyorsulás is vízszintes, tehát

$$\frac{v_t}{v_r} = \operatorname{tg} \alpha, \quad \frac{a_t}{a_r} = \operatorname{tg} \alpha,$$

továbbá a tangenciális irányú mozgásegyenlet szerint

$$ma_t = mg \cos \alpha.$$

Ezekből az összefüggésekből valamennyi sebesség- és gyorsuláskomponens kifejezhető:

$$v_r = v_0, \quad v_t = v_0 \operatorname{tg} \alpha,$$

$$a_t = g \cos \alpha, \quad a_r = g \frac{\cos \alpha}{\operatorname{tg} \alpha}.$$

Tudjuk még a radiális (centripetális) gyorsulás és a tangenciális sebesség közötti összefüggést:

$$a_r = \frac{v_t^2}{r},$$

ahonnan a korábbi eredmények behelyettesítésével és az

$$r = \frac{H}{\sin \alpha}$$

geometriai összefüggés kihasználásával

$$g \frac{\cos \alpha}{\operatorname{tg} \alpha} = (v_0 \operatorname{tg} \alpha)^2 \frac{\sin \alpha}{H},$$

azaz

$$\operatorname{tg}^4 \alpha = \frac{gH}{v_0^2}.$$

Eszerint a kis test távolsága a faltól a felemelkedés pillanatában

$$d = \frac{H}{\operatorname{tg} \alpha} = \sqrt[4]{\frac{H^3 v_0^2}{g}} \approx 3,8 \text{ cm.}$$

II. megoldás. Jelöljük a test és a fal távolságát valamely t időpillanatban $x(t)$ -vel. A fonal hossza

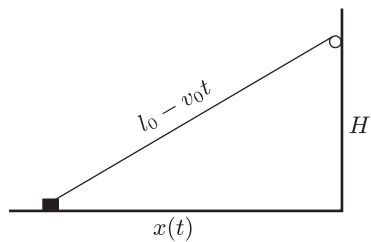
$$l(t) = l_0 - v_0 t$$

módon változik, ahol l_0 a $t = 0$ pillanatban érvényes hossz (2. ábra).

A Pitagorasz-tétel szerint

$$x(t) = \sqrt{(l_0 - v_0 t)^2 - H^2}.$$

Az $x(t)$ függvény második deriváltja (egy előjeltől eltekintve) megadja a test vízszintes irányú gyorsulását. Ebből kiszámíthatjuk a fonálerő vízszintes komponensét, (K_v) -t, majd (a geometriai viszonyok ismeretében) a teljes fonálerőt, illetve annak függőleges összetevőjét, K_f -t. A test nyilvánvalóan abban a t_0 pillanatban válik el a talajtól, amikor K_f eléri és kezd meghaladni az mg gravitációs erőt.

2. ábra

A számolás menete (a technikai részletek elhagyásával):

$$a_v = -\ddot{x} = \frac{H^2 v_0^2}{[(l_0 - v_0 t)^2 - H^2]^{3/2}}, \quad K_v = m\ddot{x},$$

$$K_f = \frac{H}{x(t_0)} K_v = \frac{mH^3 v_0^2}{[(l_0 - v_0 t_0)^2 - H^2]^2} = \frac{mH^3 v_0^2}{x(t_0)^4} = mg.$$

Innen a faltól mért távolság a kérdéses pillanatban:

$$d = x(t_0) = \sqrt[4]{\frac{H^3 v_0^2}{g}}.$$